

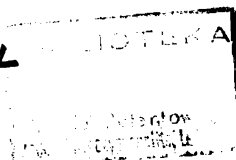
15 kwietnia 1932 r.

2

716d 3/70

015777

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 15637.

Hugo Lesser
(Eichwalde pod Berlinem, Niemcy).

Kl. 47 c 4.

47c, 3/70

Sprzęgło elastyczne do wałów.

Zgłoszono 10 lutego 1931 r.

Udzielono 15 lutego 1932 r.

Do łączenia wałów stosuje się zwykle sprzęgła, ukształtowane w ten sposób, by małe przesunięcia wałów w łożyskach nie posiadały skutków szkodliwych.

Wynalazek dotyczy sprzęgła, w którym wykorzystane zostają właściwości lin drucianych, mianowicie możność wystawiania lin drucianych na działanie znacznych sił rozciągających, oraz ich giętkość. Wynalazek polega na tem, że krótkie odcinki lin drucianych umocowuje się końcami w tulejkach lub zaciskach, przymocowanych do ogniw sprzęgła.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania sprzęgła według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia sprzęgło według wynalazku w widoku czołowym oraz cze-

ściowo w przekroju, a fig. 2—8 przedstawiają pięć innych przykładów wykonania sprzęgła.

Według fig. 1 dwa wały, ustawione pod pewnym kątem, jak to zwykle ma miejsce przy zastosowaniu wałów kardanowych w pojazdach silnikowych, są połączone ze sobą zapomocą sprzęgła według wynalazku. Na końce wałów łączonych nałożone są ogniwa sprzęgłowe *a* i *b*, w które wstawione są trzpienie *c*.

Na każdym trzpieniu osadzony jest zacisk *d*, w którym, jak uwidoczniło na rysunku, osadzone są wewnątrz dwie tulejki *e*, ustawione pod kątem prostym jedna względem drugiej. W tulejki te wsadzone są końce naciągniętych drucianych lin *f*. Zamocowywanie lin uskutecznia się przez

Montowanie. Każda z tulejek *e* posiada na zewnętrznym swym końcu gwint, na który nakręcona jest nakrętka *g* tak, że linę można odpowiednio naciągnąć. W przykładzie wykonania według fig. 1 liny nie leżą w jednej i tej samej płaszczyźnie, lecz ich osie podłużne są nieco przestawione; odległość pomiędzy osiami lin jest nieco większa od średnicy liny. W wielu przypadkach jednak pożądaną jest, by osie lin znajdowały się w tej samej płaszczyźnie; w tych przypadkach stosuje się zaciski, przedstawione na fig. 2 i 4. Według fig. 2 i 4 tulejki *e* są wkręcane w zacisk *h*, zgięty pod prostym kątem, przyczem trzpień *c* wchodzi w otwór *i*. Według fig. 3 i 5 umieszcza się tulejkę *e* na wsporniku *k*, przymocowanym zapomocą trzpienia *l* na stałe do ogniwa sprzęgłowego. Podkładka *m* z gumy lub skóry, włożona pod tulejkę *e*, nadaje temu połączeniu pewną elastyczność.

W razie potrzeby nadania sprzęgłu większej elastyczności, można je wykonać według fig. 6, mianowicie nałożyć na każdą linę elastyczny kabłąk *n*, wyginający linę w jej środku. Końce lin w tym przypadku są osadzone w tulejach *e*, zaopatrzonych w nasady rozwidłone *o*. W ramionach tych nasad osadzone są sprężyny *p*, zamocowujące trzpień *c*.

W odmianie wykonania według fig. 7 tulejka *r*, obejmująca koniec liny, jest ukształtowana stożkowo i otoczona stożkowym pierścieniem *s*, zaopatrzonym w przecięcia. Pierścień ten opiera się swą zewnętrzną powierzchnią boczną na stożkowej oprawie *t*, wkręcanej przesuwnie w kierunku osiowym w osłonę *u*. Tuleja *t* jest przykryta blaszanym kapturkiem *v*, napełnionym odpowiednim smarem. Wszystkie uprzednio opisane części sprzęgła, przedstawione na fig. 7, są wykonane z metalu.

Fig. 8 przedstawia inny elastyczny układ. Lina *f* jest osadzona w cylindrycznej tulejce *e*, zaopatrzonej nazewnątrz w gwint i uwidocznionej na fig. 1 i 2. Na tu-

lejkę naśrubowany jest dławik *w*, wchodzący w osłonę *x*. W osłonie tej znajduje się pierścień *y* z elastycznego tworzywa, np. kauczuku. Ponieważ dławik *w* opiera się na kauczukowym pierścieniu, siła, oddziaływająca na linę *f*, zostaje przeniesiona na tenże pierścień.

Z wyjątkiem przykładów wykonania według fig. 2 i 4 oś podłużna trzpienia zacisku linowego, znajdującego się na kadłubie sprzęgłowym, przecina oś podłużną lin.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sprzęgło elastyczne do wałów, składające się z dwóch ogniw sprzęgłowych, osadzonych na końcach wałów łączonych i połączonych ze sobą zapomocą narzędzi podatnych lub sprężystych, znamienne tem, że narzędzia podatne lub sprężyste stanowią odcinki lin drucianych, umocowane końcami w tulejkach (*e*), osadzonych w zaciskach (*d*), przymocowanych na stałe do ogniw sprzęgłowych.

2. Sprzęgło według zastrz. 1, znamienne tem, że krzyżujące się końce każdej pary odcinków lin są osadzone we wspólnym zacisku (*d*).

3. Sprzęgło według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że tulejki (*e*) są zaopatrzone w gwint zewnętrzny i opierają się nakrętkami (*g*), nakręconymi na nie, na zewnętrznych powierzchniach zacisków (*d*).

4. Sprzęgło według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że tulejki (*e*) są osadzone w zaciskach w ten sposób, iż osie podłużne każdej pary tulejek leżą w jednej płaszczyźnie.

5. Sprzęgło według zastrz. 1—4, znamienne tem, że tulejki (*e*) przytrzymujące końce lin, są elastycznie osadzone w zaciskach (*d*).

6. Odmiana sprzęgła według zastrz. 1, znamienne tem, że każda tulejka (*e*) jest osadzona we wsporniku (*k*), umocowanym na ogniwie sprzęgłowym, przyczem między

tulejką (*e*) a wspornikiem (*k*) znajduje się pierścień (*m*) z elastycznego tworzywa.

7. Odmiana sprzęgła według zastrz. 1, znamienna tem, że końce lin są osadzone w tulejkach, wyposażonych w nasady rozwidłone, w ramionach zaś tych nasad osadzone są sprężyny (*p*), zamocowujące trzpienie (*c*).

8. Sprzęgło według zastrz. 1—7, znamiennie tem, że na liny druciane nałożone są sprężynujące kabłąki (*n*), wyginające liny.

9. Odmiana sprzęgła według zastrz. 1—5, znamienna tem, że tulejka (*r*), obejmująca koniec liny, jest ukształtowana stożkowo i otoczona stożkowym pierście-

niem (*s*), zaopatrzonym w przecięcia, przy czem pierścień (*s*) opiera się swą zewnętrzną powierzchnią boczną na powierzchni o-prawy (*t*), wkręconej w osłonę (*u*) przesuwnie w kierunku osiowym.

10. Odmiana sprzęgła według zastrz. 1, znamienna tem, że w osłonę (*x*), przymocowaną do ogniwa sprzęgłowego, wstawiony jest pierścień (*y*) z elastycznego tworzywa (kautczuku), ściskany dławikiem (*w*), nakręconym na tulejkę (*e*).

Hugo Lesser.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

